

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200893
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518200893.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filákovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v M., na ul. D. č. XXX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Ing. Ľubomírom Niedelským, advokátom so sídlom v Košiciach, na ul. Hviezdoslavovej č. 7, proti žalovanému: Mesto Podolínec, so sídlom v Podolínci, na Námestí Mariánskom č. 3, IČO: 00 330 132, právne zastúpenému: JUDr. Pavlom Závackým, advokátom so sídlom v Kežmarku, na Hradnom námestí č. 29, o určenie náhrady mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 13.12.2019 č.k. 8C 1/2019-138 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22.950,41 eur. Náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

2. Čo sa týka trov konania, pri rozhodovaní o nich sa vychádzalo z ust. § 257 C.s.p. Žalobca bol plne úspešný v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, avšak následne po právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru ostal v konaní pasívnym. Žalobca bol prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 15.08.2018 vyzvaný na špecifikáciu výšky uplatnenej náhrady mzdy. Právny zástupca listom zo dňa 27.08.2018 (č.l. 36 spisu) okrem iného uviedol, že pokiaľ ide o výšku náhrady, žiada, aby sa súd obrátil na zamestnávateľa, ktorý v súlade s ust. § 134 ods. 1 Zákonníka práce zisťuje priemerný zárobok na pracovnoprávne účely. Následne žalovaný vyčíslil náhradu mzdy, ktorú pripomienkoval žalobca (č.l. 86 spisu). Po predbežnom právnom posúdení súdom na pojednávaní dňa 07.10.2019 došlo k vyčísleniu náhrady mzdy opäť zo strany žalovaného, ktoré žalobca akceptoval a stotožnil sa s ním. Z uvedeného vyplýva pasívny postoj žalobcu v konaní, ktorý vyčkával na vyčíslenie náhrady mzdy žalovaným a až následne zaujímal k týmto vyčísleniam stanoviská, ktoré žalovaný niektoré akceptoval a niektoré nie. Žalovaný v konaní bol aktívny, poskytoval súčinnosť, vyčíslil náhradu mzdy, mal záujem na vyriešení sporu. Ide síce o konanie so slabšou stranou, ale nemožno akceptovať pasívne konanie žalobcu, ktorým prispel i k opakovaným odročiam pojednávaní a priznať mu náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobcovi bola proti žalovanému priznaná náhrada trov konania vo výške 100 %. Ako dôvod uviedol, že vo svojom stanovisku zo dňa 27.08.2018 navrhol súdu, aby vyzval žalovaného na výpočet predpokladanej náhrady mzdy za obdobie od 22.12.2015 do 13.06.2018, pretože žalovaný ako zamestnávateľ mal mzdovú učtáreň a predložením

výpočtu priemerného zárobku žalobcu mohol značne urýchliť priebeh súdneho konania. Žalovaný výpočet priemerného zárobku súdu pred prvým pojednávaním nepredložil, keďže súd prvej inštancie ho na to ani nevyzval. Prvé pojednávanie konané dňa 08.04.2019 bolo odročené na základe deklarovanej ochoty oboch strán sporu dohodnúť sa mimosúdne a teda k odročeniu pojednávania nedošlo z dôvodu nepredloženia vyčíslenia uplatňovaného nároku. Na druhom pojednávaní konanom dňa 10.06.2019 žalobca predložil súdu a žalovanému vyčíslenie nároku na náhradu mzdy zo dňa 01.06.2019, pričom na tomto pojednávaní bol žalovaný zaviazaný zaujať stanovisko k vyčíslenému nároku a predložiť doklady požadované žalobcom. Žalovaný teda nevyčísľoval náhradu mzdy, ale túto vyšpecifikoval samotný žalobca. Žalovaný na základe súdom uloženej povinnosti, stanoviskom zo dňa 17.06.2019 len reagoval na uplatnený nárok žalobcu. Na treťom pojednávaní konanom dňa 07.10.2019, ktorého sa zúčastnil iba žalobca, boli strany sporu oboznámené s predbežným názorom súdu na predmet sporu a vyzvané na mimosúdnu komunikáciu. Žalovaný bol opätovne vyzvaný na predloženie poriadku odmeňovania zamestnancov mesta, z ktorého mal vyplývať nárok žalobcu na 13. plat. Pojednávanie bolo tak odročené z dôvodu nepredloženia všetkých dokladov požadovaných súdom od žalovaného a nie v dôsledku pasivity žalobcu. Žalovaný začiatkom novembra 2019 pod vplyvom predbežného názoru súdu na prejednávajúcu vec zaslal súdu, ako aj priamo žalobcovi návrh dohody, kde uznal nárok na náhradu mzdy vo výške 20.315 eur. S touto dohodou žalobca súhlasil, avšak upozornil žalovaného, že v návrhu dohody sú matematické chyby pri výpočte a celkový nárok mal byť vyšší a to 22.950,41 eur, čo žalovaný uznal a žalobcovi preposlal nový návrh dohody s navýšenou sumou náhrady. Žalovaný nakoniec odmietol uzatvoriť dohodu, ktorú sám navrhol a trval na tom, aby o tomto nároku rozhodol súd, keďže poslanci mestského zastupiteľstva uzatvorenie dohody so žalobcom neodsúhlasili a štatutár žalovaného nemohol bez ich súhlasu konať. Na štvrtom pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 žalobca predložil súdu upravený návrh dohody na sumu 22.950,41 eur obsahujúci uznanie tohto nároku zo strany žalovaného, čo žalovaný na pojednávaní aj potvrdil a vyčíslenú náhradu akceptoval. Preto žalobca za účelom definitívneho doriešenia veci navrhol, aby sa vzhľadom na zhodné tvrdenia strán toto vyčíslenie výšky náhrady mzdy bralo ako definitívne a aby v tomto rozsahu súd zaviazal žalovaného na jej zaplatenie, keďže sa žalovaný nechcel mimosúdne dohodnúť, ani uzavrieť súdny zmier. Iba aktivita žalobcu a jeho návrhy umožnili súdu v relatívne krátkom čase rozhodnúť o veci, pričom žalovaný bol počas celého konania vo veci vyčíslenia náhrady mzdy pasívny, robil len to, čo mu nariadil súd a predloženie jedného návrhu dohody súdu zo dňa 02.11.2019, ktorú v konečnom dôsledku ani nechcel uzavrieť, ho nemôže robiť v očiach súdu aktívnym.

4. Žalovaný navrhol rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

6. V danom prípade bez akýchkoľvek pochybností úspešnou stranou v spore bol žalobca, nakoľko jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovie. Za takejto situácie súd prvej inštancie nesprávne postupoval ak pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným nevychádzal z ust. § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Plný úspech na strane žalobcu je stav, pri ktorom súd žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

7. Ust. § 257 C.s.p. umožňuje súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V prejednávanej veci takéto dôvody hodné osobitného zreteľa dané neboli. Predmetom konania bol individuálny pracovnoprávny spor.

8. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 319 C.s.p., podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

9. Pri nároku na náhradu mzdy základným predpokladom pre jeho vyčíslenie je zistenie priemerného zárobku, z ktorého sa táto náhrada vypočítava.

10. V prejednávanej veci k určení výšky náhrady mzdy žalobcom bolo nevyhnutné, aby táto strana sporu mala k dispozícii všetky podklady umožňujúce jej takýto výpočet urobiť.

11. Žalovaný na predloženie opisu mzdového listu žalobcu za rok 2015 bol vyzvaný prípisom zo dňa 29.01.2019. Tento opis mzdového listu žalobcu bol doručený prvoinštančnému súdu dňa 12.02.2019. Na pojednávaní konanom dňa 10.06.2019 bola žalovanému uložená povinnosť predložiť súdu a právnemu zástupcovi žalobcu kolektívne zmluvy za roky 2015 až 2018. Tieto kolektívne zmluvy boli doručené prvoinštančnému súdu dňa 19.06.2019. Na pojednávaní konanom dňa 07.10.2019 bolo žalovanému uložené predložiť zásady o odmeňovaní zamestnancov, z ktorých má vyplývať nárok na 13. plat v rozhodnom období za roky 2015 až 2018. Podaním zo dňa 02.11.2019 (č.l. 133 až 135 spisu) žalovaný navrhol uzatvorenie dohody o výške náhrady mzdy v sume 22.950,41 eur, s ktorou žalobca na pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 vyslovil súhlas.

12. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný potrebnú súčinnosť vo forme predloženia dokladov potrebných na vyčíslenie výšky náhrady mzdy v plnom rozsahu splnil len krátko pred vyhlásením rozsudku vo veci samej. Za takejto situácie záver o pasivite žalobcu pri vyčíslívaní výšky uplatneného nároku nie je správny. Okrem toho splnenie zákonnej povinnosti žalovaným ako zamestnávateľom poskytnúť súčinnosť podľa ust. § 319 C.s.p. sa nedá považovať za okolnosť umožňujúcu nepriznanie náhrady trov konania v spore úspešnému žalobcovi, ktorý objektívne ani doklady umožňujúce správne vyčíslenie náhrady mzdy k dispozícii mať nemohol.

13. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 388 C.s.p. zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

14. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná i náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).